

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvineného **Z. B. pre obzvlášť závažný zločin úkladnej vraždy** podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. f/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 13. júna 2012 v Bratislave sťažnosť obvineného Z. B. proti uzneseniu sudkyne pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 6. júna 2012, sp. zn. Tp 62/2011, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného Z. B. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Sudkyňa pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, uznesením zo 6. júna 2012, sp. zn. Tp 62/2011, na podklade návrhu prokurátorky Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky, predĺžila lehotu trvania väzby obvineného Z. B. **do 28. októbra 2012.**

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený B. bezprostredne po vyhlásení uznesenia priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí sťažnosť, ktorú do dňa konania neverejného zasadnutia súdu rozhodujúceho o sťažnosti neodôvodnil.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola podaná sťažnosť, a jemu predchádzajúce konanie, a zistil, že sťažnosť obvineného Z. B. nie je dôvodná.

Obvinený je v posudzovanej veci trestne stíhaný na základe uznesenia vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dunajskej Strede, Odbor kriminálnej polície, Oddelenie všeobecnej kriminality, zo dňa 28. júna 2011 ČVS: OPR-39/OVK-DS-2011 o vznesení obvinenia, pretože je dôvodne podozrivý zo spáchania obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. f/ Tr. zák.

Uznesením Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 1. júla 2011, sp. zn. Tp 62/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zo dňa 12. júla 2011, sp. zn. 2 Tost 20/2011, bol vzatý do väzby z dôvodu uvedeného v § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por., pričom väzba obvineného začala plynúť od 28. júna 2011 od 7.20 hod a vykonáva sa v Ústave na výkon väzby v Leopoldove.

Naposledy lehota trvania väzby bola obvinenému predĺžená uznesením sudkyne pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica, zo dňa 4. januára 2012, sp. zn. Tp 62/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, zo dňa 25. januára 2012, sp. zn. 3 Tost 1/2012, do 28. júna 2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preštudovaní vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-39/OVK-DS-2011 a súdneho spisu Tp 62/2011, dospel k záveru, že sudkyňa pre prípravné konanie pri rozhodovaní o návrhu prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na predĺženie lehoty väzby u obvineného postupovala správne a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami.

Podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, najmä ak nemožno jeho totožnosť ihneď zistiť, ak nemá stále bydlisko, alebo ak mu hrozí vysoký trest.

V zmysle § 76 ods. 1 Tr. por. väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas.

Podľa § 76 ods. 2 Tr. por. základná lehota väzby v prípravnom konaní je sedem mesiacov; prokurátor je povinný prepustiť obvineného na slobodu najneskôr v posledný deň tejto lehoty, ak nepodá najmenej dvadsať pracovných dní pred jej uplynutím obžalobu, návrh na schválenie dohody o vine a treste alebo sudcovi pre prípravné konanie návrh na predĺženie tejto lehoty.

Podľa druhej a tretej vety § 76 ods. 3 Tr. por. predĺžiť lehotu väzby možno len vtedy, ak návrh podľa odseku 2 bol podaný včas a ak nebolo možné pre obtiažnosť veci alebo z iných závažných dôvodov trestné stíhanie skončiť a prepustením obvineného na slobodu hrozí, že bude zmarené alebo podstatne sťažené dosiahnutie účelu trestného konania. Predĺženie lehoty väzby môže trvať až sedem mesiacov, lehota väzby v prípravnom konaní však nesmie presiahnuť dĺžku podľa odseku 7.

Podľa § 76 ods. 6 písm. c/ Tr. por. celková lehota väzby v prípravnom konaní spolu s väzbou v konaní pred súdom nesmie presiahnuť štyridsaťosem mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin.

Podľa § 76 ods. 7 písm. c/ Tr. por. z lehoty uvedenej v odseku 6 pripadá na prípravné konanie najviac dvadsaťpäť mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin.

Zo spisu nepochybne vyplýva, že od ostatného rozhodnutia o väzbe uznesením Špecializovaného trestného súdu zo dňa 4. januára 2012, sp. zn. Tp 62/2011, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 25. januára 2012, sp. zn. 3 Tost 1/2012, nenastala žiadna podstatná zmena pri posudzovaní dôvodnosti väzby. Niet preto žiadneho dôvodu na zmenu sťažnosťou napadnutého uznesenia vo vzťahu k rozhodnutiu o ďalšom trvaní väzby.

Okrem podozrenia, ako jedného z predpokladov vzatia obvineného do väzby, je v posudzovanej veci v súčasnom štádiu trestného konania splnená aj ďalšia základná materiálna podmienka, a to existencia väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a/ Tr. por. Podľa zistenia Najvyššieho súdu uvedený väzobný dôvod, pre ktorý bola obmedzená osobná sloboda obvineného jeho vzatím do väzby, sa opiera o celkom konkrétne skutočnosti vyžadované zákonom, pričom z nich vyplýva reálna obava, že v prípade prepustenia

obvineného na slobodu, tento ujde, alebo sa bude skrývať, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu alebo trestu, nakoľko mu hrozí vysoký trest.

Výklad pojmu „konkrétne skutočnosti“ je vecou súdu, ktorý na základe skutkových okolností a dôkaznej situácie v konkrétnej trestnej veci posúdi, či vzatie obvineného do väzby je opatrením nevyhnutným na dosiahnutie účelu trestného konania a či tento účel nemožno dosiahnuť inak.

V tejto súvislosti Najvyšší súd poukazuje na uznesenie Špecializovaného trestného súdu zo 6. júna 2012, sp. zn. Tp 62/2011, kde sudkyňa pre prípravné konanie v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne popísala dôvody, pre ktoré považovala návrh prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na predĺženie lehoty trvania väzby za opodstatnený. Najvyšší súd si závery súdu prvého stupňa osvojuje, s týmito sa v plnej miere stotožňuje a v ďalšom na ne odkazuje.

Správne postupovala sudkyňa pre prípravné konanie, keď v plnom rozsahu nevyhovela návrhu prokuratúry a predĺžila lehotu trvania väzby u obvineného len o 4 mesiace. S ohľadom na doterajšiu dĺžku konania aj činnosť orgánov činných v trestnom konaní považuje aj Najvyšší súd uvedenú lehotu za dostatočnú na vykonanie potrebných úkonov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia, preto sťažnosť obvineného Z. B. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 13. júna 2012

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová